

али ће производе другіи славянски племена познавати, куповати и читати. Ево дакле јоштъ едно лепо полѣ за свакогъ Славянина, кои изкренно са своимъ народомъ мисли; овде треба завоєвания чинити, или болѣ приврженике набавляти. Овде изискує нужда, да болши народа синови сви еданъ другомъ руке къ овомъ истинито светомъ завѣту пружаю. Брѣ досадашня славянска ладнокрвностъ и немарљивостъ, а често и мрзостъ едни противъ другіи естъ право безаконіє, и то она ково безаконіє; кое є Римлянинъ у деци и сродницима найвише осуђивао, кадъ се ова о коло свои родителя ни су савияла, или послѣдњи кадъ едно друго любили и пазили нису. Около овогъ общтегъ чисто светлећегъ огњишта народне учености, нека се скупи когодъ чувствовати и мислити може, и потруди се све за себе придобити. Тежакъ одговоръ почива на нама, нашемъ народу, кои ће судбину дуге будућности опредѣлити. Полякъ нетреба да є само Полякъ, него Славо-Полякъ онъ нетреба да чита само свое него и руске, ческе, и србске књиге; Русъ некъ ние само Русъ, но Славо-Русъ, нека неразумє само свое но и чєско польско и србско нарѣчїє; Чехъ некъ не остає само Чехъ, већъ некъ буде Славено-Чехъ, некъ нечита само свое, но и руске, ческе и србске списателѣ. Србинъ некъ nebude само Србинъ но Славяно-Србинъ, некъ некупує и чита само србска, него и польска,